

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه دیدگاه علامه طباطبائی و دکتر یدالله سبحانی در مسئله خلقت انسان

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 9، شماره 22 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

زکریا بهارنژاد - دانشگاه شهید بهشتی - تهران

خدیجه فرخ پناه - کارشناسی ارشد دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مسئله خلقت و آفرینش نظام هستی به نحو عام و خلقت انسان به طریق خاص در ادیان و به ویژه در ادیان ابراهیمی از جایگاه رفیع و بلندی برخوردار است، زیرا که اعتقاد به آن به معنا و مفهوم قبول توحید در خالقیت پروردگار و نفی و انکار ازلی بودن عالم است. هنگامی که داروین نظریه تکامل تدریجی را مطرح کرد، برای برخی از متکلمان و شریعتمداران این تصور پدید آمد که قبول و اعتقاد به این نظریه با ظواهر کتب مقدس در تعارض است، چه به باور آنها کتب مقدس مدافع خلقت دفعی است. بتدریج این نزاع به یکی از مسائل تعارض علم و دین افزوده شد، نخست متکلمان مسیحی، سپس متکلمان سایر ادیان با آن مخالفت نمودند. این مشاجره به غلط نمادی برای تقابل علم و دین گردید. اختلاف نظر علامه طباطبائی و دکتر سبحانی را نیز می توان در همین راستا تلقی کرد. در این مقاله ضمن بررسی دیدگاه این دو متفکر - که یکی از موضع کلامی و دیگری از جایگاه علم تجربی به مسئله خلقت انسان پرداخته است - با روش تحلیلی در مقام مقایسه و داوری برآمده و وجوه اشتراک و افتراق دیدگاه آنها را بیان کرده ایم؛ نوآوری این مقاله و مزیت آن بر نوشته های دیگر در این زمینه نیز همین است. نویسندگان بر این باورند که اختلاف در کیفیت خلقت انسان که به نحو تدریجی و یا دفعی است، تأثیری منفی در اعتقاد مومنان به خدا ندارد، زیرا آنچه برای یک خدا باور اهمیت دارد، این است که باور داشته باشد، خداخالق او و خالق جهان است و تدریجی و یا دفعی بودن خلقت مربوط به کیفیت خلقت است و نه اصل خلقت.

کلمات کلیدی:

انسان تکامل، فیکسیسم، ترانسفورمیسم، علامه طباطبائی، یدالله سبحانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1009503>

